

Iniciatives del Grup Parlamentari d'ERC

Al llarg dels darrers mesos el Grup Parlamentari d'ERC al Parlament de Catalunya ha presentat nombroses iniciatives sobre el tema de les privatitzacions. Aquest seguiment ha permès fer proposicions no de llei, preguntes parlamentàries i forçar la compareixença d'algun conseller. Us en fem un breu resum i les posem a la vostra disposició si en voleu una informació més àmplia.

Privatitzacions

Proposició no de llei sobre la informació prèvia al Parlament de la privatització o transferència al sector privat de funcions que impliquin l'exercici de competències de la Generalitat, (conjuntament amb PSC i IC-EV), (núm.Tram.250-01504/05).

Interpel·lació sobre la privatit-

zació de les empreses i els serveis públics que en depenen, (núm. Tram.300-00404/05).

Compareixença del Conseller d'Indústria, Comerç i Turisme perquè informi sobre la situació actual i el procés de privatització de l'empresa Taurus, (núm.Tram.357-00144/05).

Pregunta per escrit sobre la

Els FGC han estat objecte d'iniciatives parlamentàries d'ERC.

privatització de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, -a Lleida, (núm.

Tram.314-07636/05).

Pregunta per escrit sobre la

editorial

Àngels Coté

secretària de relacions sindicals

Privatitzar, o la lenta agonia dels serveis bàsics

No voldria, en parlar de les privatitzacions i de les campanyes endegades sistemàticament des dels poders econòmics i les administracions, contra els serveis públics bàsics, quedar-me en la simple enumeració d'aquells que es deixen de prestar des de la gestió pública per passar a nous models, privats o mixtos.

És en aquest concepte, fins i tot en el llenguatge, del nou «dogma», ara per ara, poc qüestionat, en el que voldria incidir.

S'ha emfatitzat la superioritat de la gestió privada sobre la pública en nom de l'eficàcia, la rendibilitat i la reducció del dèficit. Darrera aquesta idea hi ha les propostes neoliberals que propugnen que la llibertat, la diferència i els interessos individuals troben un camí més planer per córrer sense el concurs de l'adminis-

tració. I, aquesta se'ns presenta com una eina caduca, burocratitzada, ineficient, cara i homogeneïtzadora. Això és fals. Alguns serveis són tan, o tan poc competents ara, com ho eren abans de ser privatitzats. El que sí ha canviat són els interessos que afavoreixen.

L'altre «concepte» que s'ha tornat intocable és que el «mercat» és l'únic objectiu prioritari. Que és el mercat el que regula les relacions entre la gent i, per tant, també ho fa amb serveis tan bàsics com la Sanitat i l'Ensenyament. El mercat sanitari i el mercat educatiu s'han omplert de mots com «noves formes de gestió» (LOSC), competitivitat, xec escolar, finançament centres privats, etc...

El debat ideològic que gira al voltant de què el més important

són els resultats i no si la gestió és pública, privada o mixta és una doble trampa. Per una banda les fórmules mixtes són gestions privades que competeixen en el mercat sense cap mena de risc, exercint una competència amb xarxa de seguretat; per l'altra, serveis com l'ensenyament o la sanitat si són privats sempre seran més «eficients» que els públics, però no serà un servei a tota la societat, només les classes més privilegiades gaudiran d'un ensenyament i una sanitat de primera classe i augmentarà l'estratificació social, carregant-nos dos dels pilars sobre el que s'ha bastit l'anomenat estat de benestar. En el cas de l'ensenyament s'ha oblidat que les classes socials tenen diferents resultats acadèmics i el fet d'introduir el control d'eficàcia de mercat suposa pri-

mar el privat en detriment del públic. S'oblida, també, que tant l'ensenyament públic com la sanitat pública són serveis bàsics per corregir les desigualtats que genera la nostra societat. Barregen socialment a tothom sota el principi de la igualtat, de la no segregació, de la multiculturalitat, etc...

Els paràmetres, doncs, no poden ser mai els del benefici. Cal tenir ben clar que deixar aquests serveis, sense cap tutela, en mans de les forces del mercat, que no es poden controlar des de les administracions, és abocar-los a no garantir la compensació de desigualtats i de cohesió social que, aquest sí, ha de ser l'objectiu prioritari.